ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑ

Συμβούλιον Στέμματος ζητεῖ ἡ Ἀντιπολίτευσις; Κωφεύει ἡ Κυβέρνησις. Ἔκτακτον σύγκλησιν τῆς Βουλῆς; Σπεύδει ν' ἀπαντήσῃ ἀρνητικῶς. Ἂς ἴδωμεν ἐὰν θὰ συνεχισθῇ αὐτὴ ἡ ἀναισθησία, ἐνώπιον τῆς βαρείας κρίσεως τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι παράγοντες, οἱ ὁποῖοι πρέπει ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι συσσωρεύονται εὐθῦναι ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς κυβερνήσεως.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΟ ΝΑΤΟ

Διεμαρτυρήθη καὶ εἰς τὸ ΝΑΤΟ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν κλοπὴν τῶν μυστικῶν ἐγγράφων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πρεσβείαν Ἀγκύρας. Δὲν ἀποκλείεται νὰ δοθῇ ἡ ἐξῆς ἀπάντησις: Ἔχετε μοῦτρα νὰ διαμαρτύρεσθε, ἐνῶ δὲν εἴχατε λάβει τὰ στοιχειώδη μέτρα ἀσφαλείας καὶ ἦτο δυνατὸν τὰ ἔγγραφα νὰ κλαποῦν ἀπὸ ξένην ἐχθρικὴν δύναμιν; Εὐτυχῶς, ποὺ ἐκλάπησαν ἀπό... φίλους καὶ συμμάχους καὶ εἶναι σέ .. καλὰ χέρια!

ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΣΙΣ

Πολὺ πιθανόν, ἡ διάρρηξις τῆς Ἀγκύρας νὰ ἐνεθαρρύνθη ἀπὸ τὴν ψοφοδεῆ ἐν γένει στάσιν τῆς Ἑλλάδος. Τί ἔγιναν οἱ ὑπεύθυνοι τῆς σκηνοθεσίας τῆς Θεσσαλονίκης μὲ τὸ καψόλλιον τοῦ τουρκικοῦ προξενείου, ἡ ὁποία ἐχρησίμευσεν ὡς ἔναυσμα τῶν βανδαλισμῶν τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως; Θὰ διεσσθοῦν καμμίαν φοράν; Πλησιάζει ἔτος καὶ δὲν ἔγινε τίποτε. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἀποθράσυνσις τῶν «φίλων» μας.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΣΕΡ

Ἐχάρηκαν οἱ Δυτικοί, ἐπειδὴ ὁ Νασὲρ ἀπεφάσισεν «ἄνευ ἐπιφυλάξεως» νὰ δεχθῇ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς διαιτησίας. Ἤθελαν νὰ χαροῦν καὶ ἐχάρησαν, διὰ νὰ δείξουν ὅτι «τάχα» ἐπέτυχαν. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ἡ κατάστασις ἔμεινε ἀμετάβλητη. Ὁ Νασὲρ ἐδέχθη νὰ συναντηθῇ μὲ τὴν ἐπιτροπήν, ἀφοῦ αὐτὴ ἀπεφάσισε τὸ αἴτημά της εἰς τὸ νὰ ἀναθεωρήσῃ καὶ ἐξηγήσῃ τὰς ἀπόψεις τῶν 18 κρατῶν. Τὸν ἀκούει ὁ Νασὲρ δὲν βλάπτει. Δύο αὐτιὰ ἔχει ὁ ἄνθρωπος..

Η ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ

Ἐστοίχισεν 140.000 δολλάρια ἡ περίφημος κρουαζιέρα, ἡ ὁποία «δὲν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ», ὡς ἐβεβαίωνεν ἡ κυβέρνησις. Βέβαια, θὰ ἦτο καλύτερα νὰ εἶχε διαθέσει ὁ χορηγὸς ἐφοπλιστὴς τὸ ποσὸν αὐτὸ εἰς κανένα ἐπέτγον, ἔργον φιλανθρωπίας ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ ἐὰν τὸν «εἰζορίζαμε» θὰ ἦτο πιθανὸν νὰ κάμῃ τὴν χρεω-

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Ἐγκαταστάσεων Ἠλεκτροτεχνιτῶν καὶ Βοηθῶν «ἡ Ἔντασις», συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀγγελθέντι τοῦ θανάτου τοῦ συναδέλφου

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΕΔΕ

ἀποφασίζει 1) νὰ ἀκολουθήσῃ σύσσωμον τὴν κηδείαν τοῦ μετοιάντος συναδέλφου, 2) νὰ διαβιβασθοῦν τὰ συλλυπητήρια τῆς Ὀργανώσεώς μας εἰς τὴν οἰκογένειάν του, 3) νὰ κατατεθοῦν δραχ. 100 ἀντὶ στεφάνου εἰς ἀσθενῆ συνάδελφον.

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ὁ Πρόεδρος
Πέτρος Κοσώνης
Ὁ Γραμματεὺς
Θεόδωρος Κονδύλης

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ τρίτη ὁμὰς κρατῶν εἰς τὴν Μεσόγειον

Ἄρθρον τοῦ τ. ὑπουργοῦ κ. ΑΝΑΣ. ΜΙΧΑΛ ΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἔγραφον πρό τινος («Ἡμέρα» τῆς 13—5—56) ποία ὑπῆρξεν ἡ προπολεμικὴ (ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1924 μέχρι τοῦ 1932) διπλωματία καὶ ἡ κατευθύνουσα ταύτην πολιτικὴ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὅσον παρέρχεται ὁ καιρὸς τὰ διάφορα γεγονότα καὶ ἡ ἄσκουμένη πολιτικὴ παρὰ τῶν δηθεν συμμάχων μας καὶ μελῶν τοῦ ΟΗΕ — ἤτις κάθε ἄλλο ἢ εἶναι συμφωνος πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου — δικαιολογοῦν τὴν πολιτικὴν ἐκείνην τῶν τότε διευθυνόντων καὶ ρυθμιζόντων τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις τῆς Χώρας μας.

Δὲν ἀνέπτυξα εἰς τὸ ἄρθρον μου ἐκεῖνο καὶ τὰς περαιτέρω συζητήσεις καὶ προσωπικὰς διαπραγματεύσεις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἐκείνης καὶ τὰς ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐπιδιωκομένας Ἐθνικὰς συνεπείας, διότι τοῦτο δὲν ἐπιτρέπουν τὰ Ἐθνικὰ συμφέροντα, δεδομένου ὅτι ἴσως ὑπάρξῃ καιρὸς ἐπιτυχίας αὐτῶν εἰς τὸ μέλλον.

Τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας ἀνέκοψαν αἱ κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1933 ἐλκυναὶ καὶ ἰδιαίτατα ἡ ἀσκηθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1936 ἐπὶ τῆς διεκτορίας καὶ μέχρι τοῦ πολέμου τοῦ 1940 ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος ἥτις μᾶς προσέδεσεν εἰς τὸ ἅρμα τῆς Ἀγγλίας, ἄνευ τουλάχιστον τοῦ ἀνταλλάγματος τῆς εἰς ἡμᾶς ἀποδόσεως τῆς ἤδη αἰματοβρέκτου Κύπρου. Καὶ μόνη ἡ κατὰ τὸ 1915 γνωστὴ καὶ κατ' ἐλευθέραν βούλησιν παραχώρησις ταύτης εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἀνατρέπει ὅλα τὰ σήμερον προβαλλόμενα παρ' αὐτῆς ἀντίθετα πρὸς τοῦτο ἐπιχειρήματα, ὅπως εἰς ἰδιαίτερον περὶ τούτου ἄρθρον του ἀνέπτυξε τελευταίως ὁ ἐ. ἀ. Ναύαρχος κ. Ἀλ. Σαλλαρίου.

Ἤδη, μετὰ τὴν ἐξέλιξιν μάλιστα τῶν ἐν Αἰγύπτῳ γεγονότων νομίζω ἐπιβεβλημένον ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἐπανέλθῃ εἰς τὸν δρόμον τῆς πολιτικῆς ἐκείνης. Ἐφ' ὅσον ἡ Μεσόγειος ἀναγνωρίσθη ὅτι δὲν ἀποτελεῖ μόνον «Mare Nostrum» τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ χρησιμεύει διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν κυριώτατα μὲν τῶν Κρατῶν ἐκείνων μὲ τὰ ὁποῖα συνεδέθη ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὰ ἔτη ἐκείνα (1929 καὶ 1930) καθ' ἃ ἔγραφον εἰς τὸ προηγούμενον ἐκεῖνο ἄρθρον μου, ἀλλὰ καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ Γιουγκοσλαβίας ἤδη.

Κατόπιν μάλιστα τῶν στενῶν συμμαχικῶν μας δεσμῶν μετὰ τῆς τελευταίας ταύτης Δημοκρατίας, φρονῶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ δημιουργία μιᾶς τρίτης ὁμάδος Κρατῶν συνδεομένων διὰ τῶν κοινῶν ἐπὶ τῆς Μεσογείου, ἰδιαιτατα, συμφερόντων δεδομένου ὅτι μόνον οἱ τοιοῦτοι δεσμοὶ καὶ συμμαχίαι δύνανται νὰ εἶναι σταθεροί.

Ὁμὰς Κρατῶν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, Αἴγυπτον, Γιουγκοσλαβίαν καὶ Ἑλλάδα. ἀριθμοῦσα πληθυσμὸν ὀγδοήκοντα καὶ πλέον ἑκατομμυρίων — εἰς τὴν ὁποίαν δεομένης τῆς συμπαραστάσεως τῶν ἀραβικῶν Χωρῶν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Αἰγύπτου θὰ ἐπεδιώκετο νὰ προστεθῇ καὶ ἡ Τουρκία διὰ τῆς ἐπανασυνδέσεως τῶν φιλικῶν μας σχέσεων — θὰ ἠδύνατο νὰ ἀσφαλίσῃ καλύτερον καὶ τὰ κοινὰ αὐτῶν συμφέροντα ἐπὶ τῆς Μεσογείου καὶ τὰ ἰδιαίτερα τοιαῦτα ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν ἀποτελούντων ταύτην μελῶν.

Δὲν νομίζω ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ἐνέμενεν εἰς τὸ ὅπερ ἐδημιούργησεν ἡ πονηρὰ ἀλώπηξ σύμφωνον τῆς Βαγδάτης, δεδομένου ὅτι ἤδη ἐν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, τὸ Ἰράκ, διέσπασέ πως τοῦτο ταχθὲν εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Αἰγύπτου εἰς τὰ ἐκκρεμὲς ζήτημα τοῦ Σουὲζ καὶ ὅτι ἡ ἱστορία διδάσκει ὅτι ἡ διπλωματία τῆς πονηρᾶς Ἀλώπεκος ὑπῆρξε πάντοτε συμφερογιολογικὴ καὶ δὲν ἐσεβάσθη τὰς ὑποχρεώσεις της, τὰς ὑποσχέσεις της καὶ τὰς ἀρχάς τῆς ἠθικῆς.

Θὰ ὑπῆρχεν ἴσως οὕτω ἡ δυνατότης καὶ καταλλήλου πολεμικῆς παρασκευῆς τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος ταύτης οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀπόλυτον ἀναγκην τῆς παρεχομένης μέχρι σήμερον πενιχρᾶς ἄλλως τε βοηθείας τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία οὔριον εἰς περίπτωσιν ἀντιθέσεώς μας πρὸς τὴν Μεγ Βρεταν̀ίαν θὰ παρεγνώριζε τελικῶς τὰς ἀρχὰς τῆς Ἐλευθερίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐπέτυχε τὴν ἀπελευθέρωσίν της, πρὸ 180 ἐτῶν, ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς Ἀγγλίας καὶ τὰς ὁποίας διεκρύξεν ὅταν ὑπέγραφε τὸ Καταστατικὸν τοῦ ΟΗΕ.

ΑΝΑΣΤ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ

Ἡ χορωδία νέων Πατρῶν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦ 1953 διευθύνει ὁ μαέστρος κ. Δημ. Ζαφείρης, θ' ἀκουσθῇ, ὡς ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληροφορίας, τὸ προσεχὲς Σάββατον εἰς ἕνα ἐνδιαφέρον πρόγραμμα εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται ἔργα ξένων καὶ Ἑλλήνων συνθετῶν.

Ὡς γνωστόν, πρόκειται περὶ μιᾶς εὐγενοῦς προσπαθείας διαδόσεως τοῦ μουσικοῦ αὐτοῦ εἴδους τὸ ὁποῖον μὲ τόσον ζῆλον καὶ ἀγάπην περιβάλλουν σήμερον ὁ διευθυντὴς τῆς χορωδίας κ. Ζαφείρης ὅσον καὶ οἱ ἀπαρτίζοντες αὐτὴν 40 νέοι, ποὺ διακρίνονται διὰ τὴν πειθαρχίαν των καὶ τὴν ἀπόλυτον κατανόησιν τῆς καλλιτεχνικῆς των ἀποστολῆς. Καὶ εἶναι γεγονὸς ὅτι, ὅπου ἐνεφανίσθησαν οἱ ἐκτελεσταὶ τοῦ χορωδιακοῦ αὐτοῦ συγκροτήματος ἐπροκάλεσαν τὰ εὐμενέστερα σχόλια καὶ ἐχειροκροτήθησαν ζωηρότατα.

Θὰ ἔπρεπε, νομίζομεν ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἐκδήλωσις τῆς προσπαθείας των αὐτῆς, παρὰ τὰς παρουσιαζομένας δυσχερείας, καλῶς ἐκτιμουμένη, νὰ εἶχεν μελλοντικὰ τουλάχιστον, ἐκτὸς τῆς ἠθικῆς καὶ κάποιαν ὑλικὴν ἀμοιβὴν ἐκ μέρους ἐκείνων ποὺ μεριμνοῦν διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐμφάνισιν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς τῆς πόλεώς μας. Μὲ μιὰ καλὴ θέληση ὅλα εἶναι δυνατά. Ἤδη ἡ ὑπὸ τὸν κ. Ζαφείρην χορωδία ἐκτελεῖ δοκιμὰς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διακιδείου Σχολῆς, εὐγενῶς προσφερθείσης ἀπὸ τὸν δωρητήν, προετοιμαζομένη διὰ μίαν συναυλίαν, καθ' ἣν θὰ ἐκτελεσθῇ ὅλως νέον πρόγραμμα περιλαμβάνον ἔργα τῶν διασημοτέρων ξένων καὶ Ἑλλήνων μουσουργῶν.

ΙΩ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Παπανδρέου διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Παιδείαν

Νὰ ἐνισχυθοῦν αἱ ἐκδηλώσεις Πνεύματος

ΑΠΟ ΤΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

4ον

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

ΛΕΒΑΝΤΗΣ: Προσφάτως, εἰς ἕνα διαγωνισμόν, ἡ χρῆσις τῆς δημοτικῆς ἐθεωρήθη μειονέκτημα.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ὑπάρχουν ἀκόμη ὑπόλοιπα τοῦ παρελθόντος. Νομίζω, ὅτι τὸ θέμα τὸ γλωσσικὸν εἰς τὴν γενικωτέραν συνείδησιν, πέραν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ἔχει φθάσει εἰς ἕνα ὁμόφωνον συμπέρασμα. Ὑπάρχει ὁ λογοτεχνικὸς καὶ ὁ ἐκπαιδευτικὸς δημοτικισμός. Ὁ λογοτεχνικὸς δημοτικισμὸς εἶναι ἐλεύθερος. Εἶναι δημιουργικός, ὅπως δημιουργική εἶναι καὶ ἡ ζωή, εἰς τὴν ὁποίαν λειτουργεῖ ὁ δημοτικισμός. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ λογοτεχνία διαμορφώνουν τὴν γλῶσσαν. Ὁ ἐκπαιδευτικὸς δημοτικισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ, παρὰ μόνον ὡς ὑπεύθυνος γλῶσσα, μὲ συντακτικόν, μὲ γραμματικήν, μὲ λεξικόν. Αὐτὰ δὲν τὰ εἶχεν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ δημοτικισμὸς ἐσήμαινεν ἀναρχίαν, αὐθαιρεσίαν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτήν, πράγματι, ἦτο ἀδύνατον νὰ νοηθῇ ὡς ἐκπαιδευτικὴ γλῶσσα. Σήμερον ὅλα ὑπάρχουν. Καὶ συντακτικόν. Πιθανὸν ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ χρόνου νὰ γίνουν ὅλλα καλύτερα. Ἀλλὰ ὑπάρχουν σήμερον ἔγκυρα καὶ συντακτικὸν καὶ λεξικὸν καὶ γραμματική. Ὑπάρχει ἐπομένως ἕνας συντεταγμένος ἐκπαιδευτικὸς δημοτικισμὸς καὶ νομίζω ὅτι ἐπὶ μιᾶς γενικῆς ἀρχῆς εἴμεθα ὅλοι σύμφωνοι. Ὁμότιμος θὰ εἶναι ὅπως εἶναι εἰς τὴν ζωήν, καὶ εἰς τὴν παιδείαν, ὁμότιμος ὁ δημοτικισμὸς καὶ ἡ καθαρεύουσα καὶ ἡ ζωὴ θὰ κρίνῃ καὶ οἱ ζωντανοὶ θὰ νικήσουν. Ἀλλὰ θὰ εἶναι καὶ ὁ δημοτικισμὸς ὑπεύθυνος γλῶσσα, συντεταγμένη ὅπως εἶναι ἡ καθαρεύουσα, ὅπως χρησιμοποιεῖται. Νομίζω ὅτι καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον, μὲ τὴν ἐκτεταμένην του σύνθεσιν, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ προσφέρῃ μίαν πολύτιμον ὑπηρεσίαν.

ΑΙ ΚΑΛΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΦΘΗΣΑΝ

»Δὲν πρόκειται νὰ εἰσέλθω ἐν ἐκτάσει εἰς ἄλλα σημαντικὰ θέματα. Εἶναι καὶ τὸ θέμα τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπίσης εἶναι βαρυτάτη ἡ παράλειψις τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας, διότι δὲν παρέχομεν εἰς τὴν νεότητα τὴν διέξοδον, τὴν ὁποίαν ἡ ζωτικότης τῆς ἡλικίας ἀναζητεῖ καὶ τὴν ἀφίνομεν ἔκθετον εἰς ὀπόπτους καὶ νοσηρὰς ἐπιδράσεις. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἐπίσης πέραν τῶν ἐκπαιδευτικῶν θεμάτων, τὸ μέγα θέμα τῆς Τέχνης. Ἡ Τέχνη ἔχει ἐπίσης ἀποίργως ἐγκαταλειφθῆ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν πολιτείαν. Ἴσως εἰς ἄλλας χώρας δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ μέριμνα. Ἀλλὰ αἱ εἰδικαὶ συνθῆκαι τῆς Ἑλλάδος τὴν ὑπαγορεύουν. Δότε ὁ περιωρισμένος κύκλος, ὁ ἑλληνικός, δὲν παρέχει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς Τέχνης τὴν δυνατότητα αὐτάρκους ζωῆς ἀπὸ τὴν Τέχνην.

»Οὔτε εἰ λογοτέχναι, οὔτε οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς, οὔτε οἱ γλύπται, οὔτε οἱ ἄνθρωποι τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν, οὔτε οἱ μουσικοὶ μπορουν μὲ τὴν ἐπίδοσίν των νὰ ζήσουν, διότι εἶναι ἐντελῶς περιωρισμένος ὁ κύκλος μας. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς πρόκειται νὰ εἶναι συνέχεια τῆς μεγάλης πνευματικῆς παραδόσεως εἶναι ἀδύνατον νὰ μείνῃ ἀδιάφορος, διὰ τὴν πρόοδον τῆς τέχνης καὶ πρέπει νὰ λάβῃ καὶ δι' αὐτὴν ἀπολύτως ἀποτελεσματικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐντελῶς ὀλίγα δάπανα.

ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΔΙΑ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΥΣ

Ὅταν εἶχον ἔλθει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπ' ὀλίγον διάστημα εἶχον τὴν εὐθυνὴν τῆς διαχειρίσεως κράτους, εἶχον ἐξαγγείλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἓν πρόγραμμα, ἀφορῶν καὶ τὰς τέχνας, μὲ τὸ ὁποῖον, ἐπαναλαμβάνω, θὰ πρέπει νὰ ἐξασφαλισθοῦν ἀνθρώποι τῆς τέχνης στοιχειῶδες ἐπίπεδον ζωῆς, δηλαδὴ θὰ πρέπει ἡ Ἀκαδημία νὰ δίδῃ χρυσοῦν μετάλλιον καὶ ἀργυροῦν μετάλλιον. Καὶ ὅπου δίδεται τὸ χρυσοῦν μετάλλιον, νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς τὴν θέσιν καὶ μισθὸν διευθυντοῦ Α' τάξεως. Ὅπου δίδεται τὸ ἀργυροῦν μετάλλιον νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὸν βαθμὸν τμηματάρχου Α' τάξεως. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον δίδομεν βάσιν ζωῆς εἰς ἀνθρώπους διακρινομένους. Ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος προσφέρει ἠθικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον καὶ πρέπει νὰ τοῦ παράσχωμεν αὐτὴν τὴν ἐγγύησιν. Ὑποστηρίζω, λοιπόν, ὅτι θὰ εὑρισκώμεθα εἰς συμφωνίαν πρὸς τὰς πνευματικὰς μας παραδόσεις καὶ θὰ εἴμεθα παράδειγμα διὰ τὰς συγχρόνους δημοκρατίας, ἐὰν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσωμεν τὸ πρόβλημα τῆς τέχνης.

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΚΟΜΜ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Καὶ θέλω νὰ συμπεράνω, ὅτι εἶναι βαθὺ τὸ πάθος διὰ τὴν παιδείαν, ὥστε θὰ ἐπεβύμουν νὰ προβῶ εἰς μίαν πρότασιν πρὸς ὁλόκληρον τὴν Βουλὴν καὶ πρὸς τὴν κυβέρνησιν, νὰ ἀποφασίσωμεν τὸν καταρτισμὸν μιᾶς διακομματικῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα, μὲ σύνθεσιν αὐτῆς ὄχι κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑποτιθεμένην ἀρμοδιότητα τοῦ θέματος. Ἐὰν ἡ κυβέρνησις εἶναι σύμφωνος καὶ θὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὰ πορίσματα, τὸ ἔργον εἶναι χρήσιμον. Ἐὰν, ὅμως, ἡ κυβέρνησις δὲν συντρέξῃ πρὸς τοῦτο, τὸ ἔργον εἶναι μάταιον. Καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἔπρεπε μέχρι τῆς ἐπομένης συνόδου, νὰ ἔχῃ χαράξῃ τὰς θεμελειώδεις γραμμὰς εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον, νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοθετικὸν ἔργον αὐτῆς καὶ νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους. Παρέχεται εἰς τὸν σημερινὸν ὑπουργὸν Παιδείας καὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν διὰ τῆς προτάσεως μία μεγάλη εὐκαιρία νὰ θεμελιώσῃ τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀναγέννησιν μὲ κοινὴν ἔγκρισιν ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

—Ἐρωτήματα περὶ τῆς δράσεως τῆς ΓΣΕΕ

Δὲν θὰ ἐπεθύμουν ν' ἀσχοληθῶ μὲ δημοσιεύματα τῶν Διοικούντων τὴν ἐργατικὴν τάξιν τῆς Πόλεώς μας, πλήν, ὅμως, ἐπειδὴ γράφονται πράγματα ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἐθεώρησα ὑποχρέωσίν μου νὰ γράψω αὐτὰς τὰς ὀλίγας λέξεις.

Εἴδον νὰ δημοσιεύῃ ὁ συνάδελφός μου Πρόεδρος τοῦ Ε.Κ.Π. Γερ. Κουλουμπῆς ὅτι ἡ Διοίκησις τοῦ Ε.Κ.Π. ἐργάζεται δωρεάν. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές.

1) Ὁ μὲν Πρόεδρος τοῦ Ε.Κ.Π. Γερ. Κουλουμπῆς α) λαμβάνει μηνιαῖον μισθὸν παρὰ τῆς ΓΣΕΕ ὡς ἔξοδα παραστάσεώς του ποὺ ὑπερβαίνουν τὰς 1.000 δρχ. μηνιαίως, β) λαμβάνει ἀποζημιώσεις ὡς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ι.Κ.Α., Ἐργατικῆς Ἑστίας, καὶ γ) οὗτος ἀνέρχεται εἰς Ἀθήνας διὰ συνεδριάσεις τῆς διοικήσεως τῆς ΓΣΕΕ καὶ λαμβάνει ὡς ἀποζημίωσιν δρχ. 200 περίπου ἡμερησίως, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα ἀνόδου καὶ καθόδου.

2) Ὁ συνάδελφός μου Ἀθ. Βλάχος α) λαμβάνει ἔξοδα παραστάσεως παρὰ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, ἂν δὲ μ' ἀπατᾶ ἡ μνήμη μου, β) λαμβάνει μηνιαῖον μισθὸν παρὰ τῆς ΓΣΕΕ ὡς ἔξοδα παραστάσεως καθ' ὃ τυγχάνει μέλος τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ΓΣΕΕ, γ) ὅταν οὗτος καλεῖται πρὸς ἔλεγχον ὡς μέλος τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ΓΣΕΕ λαμβάνει ἡμερησίως ἀποζημιώσεις, ἀλλὰ καὶ ἔξοδα ἀνόδου καὶ καθόδου καὶ δ) λαμβάνει ἀποζημιώσεις ὡς μέλος τῶν Ἐπιτροπῶν ΙΚΑ κλπ.

Ποῦ εἶναι λοιπὸν τὸ δωρεάν;

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ὅσων ἀναφέρω, ὡς πρὸς τοὺς δωρητὰς πρὸς τὴν ἐργατικὴν τάξιν, τοὺς ἐρωτῶ ὡς διοικοῦντας τὴν ἐργατικὴν τάξιν τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς μέλη τῆς Διοικήσεως τῆς ΓΣΕΕ. Τὸν μὲν Γερ. Κουλουμπῆν ὡς μέλος τῆς διοικήσεως τῆς ΓΣΕΕ, τὸν δὲ Ἀθ. Βλάχον ὡς μέλος τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. Τί ἔκαμε μέχρι σήμερον ἡ διοίκησις τῆς ΓΣΕΕ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάρρωσιν τῶν ἐργατοϋπαλλήλων τῆς Χώρας; Ποῖα μέτρα ἔλαβε διὰ τὴν οἰκονομικὴν βελτίωσιν τῶν ἐργατοϋπαλλήλων; Καὶ πῶς ἐξεπλήρωσε τὰς ἐπαγγελίας της περὶ βελτιώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, τὰς ὁποίας εἰσηγεῖτο καὶ εἰσηγεῖται ἀλλεπάλληλα εἰς τὰ λαβόντα χώραν Πανελλαδικὰ Συνέδρια;

Μὲ ὁσηνδήποτε ἐπιείκειαν ἤθελεν ἕνας ἀμερόληπτος νὰ κρίνῃ τὴν διοίκησιν τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. δὲν θὰ εὕρισκε οὔτε μίαν ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐρωτήματα.

Διότι τὴν διοίκησιν τῆς ΓΣΕΕ ἀπησχόλησε μόνον ἡ αὔξησις τῆς ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς καὶ δὲν εἶχε τὸν καιρὸ οὔτε ἔδειξε τὴν διάθεσιν νὰ ἐπιληφθῇ σοβαρῶς οἱουδήποτε ἄλλου ζητήματος εἰς τὸν οἰκονομικὸν πρὸ παντὸς τομέα, ὄχι μόνον δὲν ἐχάραξε σταθερὰν γραμμήν, ἀλλὰ ἔκαμε τὸν πᾶν διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν εἴσπραξιν τῆς μηνιαίας ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς.

Τὸ πνεῦμα τῶν ἀγώνων της εἶναι ἄγνωστον καὶ ἡ διάθεσις τῆς περισυλλογῆς ἀπετέλει μόνον τὸ περιεχόμενον δημοκοπιῶν καὶ ἀνακοινώσεων.

Τὰ ἀνωτέρω δημοσιεύω ἵνα λάβουν γνῶσιν οἱ ἐργατοϋπάλληλοι τῆς Πόλεώς μας καὶ μὴ ἐξαπατῶνται μὲ δημοκοπίας.

ΝΕΟΚΛΗΣ ΛΑΖΑΝΑΣ
Ξυλουργός

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΘΑ ΕΠΙΔΕΙΧΘΟΥΝ ΤΡΟΧΟΦΟΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Ἰδ. ὑπηρ.). Κάθε χρόνο ἡ ἔκθεσις αὐτοκινήτων εἰς τὸ Ἔρλς Κῶρτ τοῦ Λονδίνου παρουσιάζει ὁλονὲν μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον διότι ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέρα «βιτρίνα» τῶν τελευταίων αὐτοκινητιστικῶν προτύπων τοῦ τοῦ κόσμου. Ἤδη φαίνεται ὅτι εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἔκθεσιν (17—27 Ὀκτωβρίου) θὰ σημειωθῇ μεγαλυτέρα συρροὴ ἐπισκεπτῶν ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος περίπου 13.750 ἐπισκέπται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ἐπεσκέφθησαν τὴν ἔκθεσιν, ὁ ἀριθμὸς δὲ αὐτὸς ἐσημειώσεν σκὸρ καὶ ἔδειξεν παρουσίαν 6.000 περισσοτέρων ἐπισκεπτῶν ἀπὸ τὸ 1954. Πιστεύεται ὅτι ἐφέτος ἡ ἐν λόγῳ ἀριθμὸς θὰ σημειώσῃ νέαν ἄνοδον.

Οἱ ἐπισκέπται ἀπὸ τὴν Εὐρώπην θὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ μελετήσουν καὶ νὰ συγκρίνουν τὰ σχέδια καὶ τὰς μεθόδους κατασκευῆς τῆς χώρας των μὲ τὰ σχέδια καὶ τὰς μεθόδους κατασκευῆς τῆς Βρεταν̀ίας, διότι, ὡς συνήθως, ἡ Γαλλία, ἡ Γερμανία, ἡ Ἑσυηθία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία, θὰ ἀντιπροσωπευθοῦν μὲ τὰ πρωτότυπα 540 περίπου ἐκθεμάτων ἐκ τῶν ὁποίων